

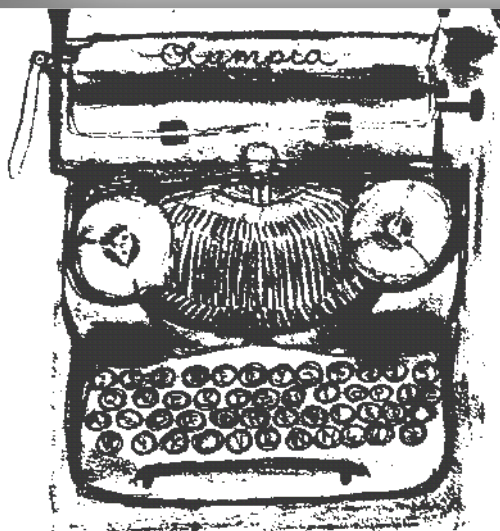
POLOMY V LESE

HELE, NEMÁŠ CELÝ
DNY CO DĚLAT, TAK
SI TO DOPISEŠ, AZ
ODEJDU, VIS?

SNAZIL JSEM SE
PORAD MYSLET NA
SVŮJ PRIBĚH, A TAK
MYSLE NA NĚCO JINÉHO
ODPOVIDAL JSEM
NAVSTEVAM
NEPŘÍTOMNĚ. CO MI TO
DA NAMAHY, NEŽ DOJDU
VNITRNÍHO KLIDU, VE
KTERÉM SE DOSTAVÍ
INSPIRACE.

ALE MOJE NAVSTĚVA, DENNE
MIVAM TAKOVĚ NAVSTĚVY TŘI A
KAŽDA MÁ DOJEM, ŽE ONA JE
TA JEDINÁ, A TEDY CO MI TO
UDELA, KDYŽ JEN JÍ VENUJI
TROŠKU SVÝHO ČASU?

JSEM
UNAVENÝ!

JAK SI MŮŽEŠ DOVOLIT SE
TAK ROUHAT? TY, KTERÝ SI
BYDLIS V LESE, TY, KTERÝ
NEMÁŠ DĚTI, TY, JEHOŽ
PRIJMY JSOU VĚTŠÍ NEŽ
VYDÁNÍ, TY, KTERÝ NEMUSÍŠ
RANO VSTAVAT DO PRÁCE,
PROTOŽE JSI V DUCHODU...

ZKRAJE JSEM SE NEKOLIKRAT
BRANIL

JEDNE NOCI ZACALO
SNEŽIT. SEDEĽ JSEM V
POSTELI A NASLOUCHAL
TOMU TRESKU LAMANYCH
VETVI, NASLOUCHAL JSEM
TEM' DUNIVYM UDERUM A
TRNUL JSEM, KDY JEDNA Z
TECH BOROVIC
OBKLOPUJICICH STAVENÍ SE
ZVAHNE A SLETI NA
STŘECHU A PROBORI SE
TRAMOVÍM AŽ VEDLE ME
POSTELE

KDYŽ SE ROZEDNILO, VYSEL
JSEM A VIDEL JSEM TO, CO
JSEM V NOCI SLYSEL.
NĚKOLIK BOROVIC JAK
STAŽENÉ ŽELEZNICNÍ ZÁVORY
LEŽELO NAPŘÍČ PARCELOU.
KDYŽ JSEM SE PRODRAL NA
SILNICI, ZARADOVAL JSEM
SE. V TAKOVÝCH POLOMECH
NIKDO SE NEODVAŽÍ KE MNE
PŘIJÍT, MOHU ZACÍT PSÁT,
NALADIT SAM SEBE A POČKAT
V TICHU.

A Z VRAT VILKY VYSLA PANÍ
BENÍKOVÁ. VIDEL JSEM, JAK
BOROVICE NAKLANEJÍCÍ SE
NAD BĚTONKOU SE NAKLONILA
JEŠTĚ VIC A PADLA A NARAZ
VYRAZIL Z VETVÍ JEMNÝ
ZMRZLY SNÍH. KRÁSNÁ PANÍ
BENÍKOVÁ POČKALA, AŽ
OBLAK SEDNE, PAK
OBKROČMO VYLÉZLA NA
KMEN, SVEZLA SE A
POKRACOVALA V CHŮZI, JAKO
BY SE NIC NESTALO.

A V TU CHVÍLI MI BLESKLO, ŽE TAK JAKO TY POLOMY PRO PANÍ BENÍKOVOU JSOU
MALÍČKOSTÍ, TAK I PRO MOJE NÁVŠTĚVNÍKY TO BUDE ZÁSLUHA, TAKŽE VŠICHNI
MOJI NÁVŠTĚVNÍCI PŘIJDOU NEJEN ZNOVU, ALE PŘIVEDOU I DALŠÍ NÁVŠTĚVY, ABY
NA VLASTNÍ OČI VŠICHNI VIDĚLI, JAK OBTÍŽNÉ JE MNE NAVŠTÍVIT. UVĚDOMIL JSEM
SI, ŽE KAŽDÁ NÁVŠTĚVA JE PRO MNE CENNĚJŠÍ NEŽ JÁ, ŽE KAŽDÁ MI PŘINÁŠÍ
POSELSTVÍ Z VENČÍ, ŽE TEDY ABYCH MOHL PSANÍM LIDEM NĚCO ŘÍCT, MUSÍM
ZNÁT CO NEJVÍC LIDSKÝCH OSUDŮ. UŽ SE NEUMÍM SOUSTŘEDIT KDYKOLIV A
KDEKOLIV, TAK JAK JSEM TO UMĚL DŘÍV, ŽE VLASTNĚ NEUMÍM UŽ PSÁT, A TAK TO
SVÁDÍM NA NÁVŠTĚVY A CHOVÁM SE K NIM JAKO HULÁN...